

Лекција 2**Школа је живот: живети еколошки?****Колико је наша школа еколошка?**

Васпитно-образовни циљеви	Ученици схватају да њихова школа није само место где се учи него и место где се живи. Планирају како да преузму (еколошку) одговорност за тај „животни простор“.
Задаци	Планирају и разрађују различите могућности за еколошко понашање.
Наставна средства и материјали	Наставни листови.
Методe	Групне презентације, дискусија са целим одељењем.

Додатне информације

Учење о екологији значи живети еколошки, што подразумева знање и свест о еколошком животном окружењу. У погледу значаја околине за друштво и будућност, еколошко васпитање пружа важан допринос образовању за активно грађанство. Активно грађанство најбоље се учи кроз деловање – појединцима треба дати могућност да сами истражују питања демократског грађанства и људских права, уместо да им се говори како треба да се понашају и мисле.

Образовање за активно грађанство не значи просто упијање чињеница – у овом случају о томе како да се сачува околина и спречи даља штета – него и практично разумевање, развијање вештина и способности, карактера и вредности.

Медиј је порука – ученици о демократском грађанству уче подједнако кроз примере које им дају наставници и школски другови и кроз начин на који је организован (еколошки) живот школе, као и путем формалних метода подучавања.

Ток часа

Наставник или неко од ученика најпре направи кратак преглед претходне лекције. Треба да буде јасно да заједница која добро функционише захтева да се одговорност подели између много људи.

Школа је заједница у којој се и живи и учи. Отуда се може посматрати као „држава у малом“, где се, на пример, морају решавати како друштвени тако и еколошки проблеми. Поред осталог, школа треба да постане и модел еколошких смерница и процеса, те је потребно размотрити како се то најбоље може спровести. Постоје веома практични аспекти преузимања одговорности. То ће управо и бити предмет дискусије: ученици имају задатак да размисле у којим подручјима школског живота је могуће унапредити еколошке процесе, те на који начин могу и сами томе допринети.

Следећи задатак се ради у групама од по четири члана. Свака група добија кључни термин и пише низ питања о датом термину. На пример (кључни термин овде је „отпад“):

- Какав отпад производи наша школа?
- Одакле он потиче?
- Шта се с њим дешава?
- Ко је одговоран за отпад и његово одлагање – на различитим нивоима?
- Како се може смањити количина школског отпада?
- Како моје одељење и ја можемо допринети томе?

Одговори на дата питања ће делом захтевати и свеобухватнија истраживања која би требало да спроведу сами ученици. За овај задатак потребно је планирати један час и наредну недељу као временски оквир за истраживање и домаћи задатак.

Списак могућих кључних речи за групе:

- смеће; смањење отпада;
- енергија и електрична струја;
- школско двориште;
- вода;
- здравље,
- превоз;
- биодиверзитет;
- одрживи развој;
- опште еколошке мере.

Ученици праве властиту листу (евентуално флајер) коју ће представити на „еко зиду“ и наменити најширој могућој публици. Презентација и објашњења су предмет следећег часа.